Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0254
(mr. F.H.E. Boerma, voorzitter en mr. K. van Oort, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 10 februari 2021
Ingediend door	: mevrouw [naam 1] en [naam 2], verder te noemen de consumenten
Tegen	: InterBank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 28 maart 2022
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen

Samenvatting

De consumenten stellen dat zij naar aanleiding van de vaststellingsovereenkomst die tussen partijen is gesloten, ieder afzonderlijk recht hebben op uitbetaling van het door de bank aangeboden bedrag. De bank heeft het bedrag slechts eenmaal uitbetaald, zodat de bank dit bedrag nogmaals aan consumenten dient uit te betalen, aldus de consumenten. De bank heeft zich hiertegen verweerd. De commissie volgt de stellingen van de consumenten niet en wijst de vordering af.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consumenten; 2) de aanvullende stukken van de consumenten; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consumenten en 5) de dupliek van de bank.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consumenten en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consumenten hebben een doorlopend kredietovereenkomst gesloten met (een rechtsvoorganger) van de bank. Daarbij zijn partijen een variabele rente overeengekomen.

2.2 De bank heeft, in navolging van eerdere uitspraken van de Commissie van Beroep van Kifid, een compensatieregeling in het leven geroepen waarbij zij haar klanten compenseert voor teveel betaalde rente op doorlopend krediet.[1]

2.3 Op 15 december 2020 hebben partijen in dat kader een vaststellingsovereenkomst gesloten. Op basis van deze vaststellingsovereenkomst is op 24 december 2020 een bedrag van € 917,84 in mindering gebracht op het uitstaande kredietsaldo van de consumenten. Dit bedrag is opgebouwd uit de rentecompensatie van € 911,06 en de wettelijke rente hierover.

De klacht en vordering

2.4 De consumenten vorderen betaling van een bedrag van € 911,06,-, te vermeerderen met de wettelijke rente hierover.

2.5 De consumenten leggen hieraan, althans zo begrijpt de commissie, het volgende ten grondslag. In de vaststellingsovereenkomst staat dat iedere klant recht heeft op betaling van het compensatiebedrag. Dit betekent dat de consumenten beiden recht hebben op het compensatiebedrag van € 911,06. De bank heeft dit bedrag echter slechts eenmaal uitbetaald, zodat zij de consumenten dit bedrag nogmaals dienen uit te betalen. Daarnaast vinden de consumenten dat het erg lang duurt voordat de bank deze rentecompensatie uitbetaalt. De bank dient de consumenten daarom rente te betalen vanaf 1 mei 2020.

Het verweer

2.6 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

3.1 Ter beoordeling staat of de consumenten recht hebben op uitbetaling van tweemaal het bedrag uit de vaststellingsovereenkomst. De commissie is van oordeel dat de consumenten daarop geen recht hebben. Daartoe is het volgende van belang.

3.2 De consumenten hebben ter onderbouwing van hun standpunt een door hen ondertekende vaststellingsovereenkomst overgelegd, waarin - voor zover van belang - het volgende staat: *"Klant krijgt in het kader van de Compensatieregeling – tezamen met de medecontractant als daarvan sprake is – een Rentevergoeding van Kredietverstrekker. De Rentevergoeding van ieder Klant (en medecontractant) bedraagt € 911,06."*

[1] Commissie van Beroep d.d. 21 januari 2019, 2019-005 en Commissie van Beroep 5 februari 2020, 2019-005B.

3.3 De bank betwist dat deze bepaling zo in de vaststellingsovereenkomst is opgenomen. De bank heeft ter onderbouwing hiervan de versie van de vaststellingsovereenkomst overgelegd die zij in alle zaken waarin klanten recht hebben op rentecompensatie heeft gebruikt. Daarnaast heeft zij ook de door de consumenten ondertekende versie van deze vaststellingsovereenkomst overgelegd. In die vaststellingsovereenkomst staat – voor zover van belang – het volgende: "*Klant krijgt in het kader van de Compensatie-regeling – tezamen met de medecontractant als daarvan sprake is – een Rentevergoeding van Kredietverstrekker. De Rentevergoeding van Klant (en medecontractant) bedraagt in totaal € 911,06.*" De bank stelt zich op het standpunt dat de consumenten achteraf deze vaststellingsovereenkomst hebben aangepast, om nu tweemaal uitbetaling van de compensatie te verkrijgen. De bank betwist dat de consumenten hier recht op hebben.

3.4 De consumenten hebben niet betwist dat de door de bank overgelegde versie van de vaststellingsovereenkomst de versie is die zij bij al haar klanten heeft gebruikt. De commissie acht het ongeloofwaardig dat de bank alleen in het specifieke geval van de consumenten van deze standaardovereenkomst is afgeweken. Een dergelijke afwijking is ook niet logisch, nu consumenten de overeenkomst gezamenlijk hebben gesloten (er is dus maar één lening en over alleen die ene lening is teveel rente betaald) en de overeengekomen rente door de consumenten gezamenlijk ook slechts eenmaal is betaald. Bovendien is het woordje *"ieder"* uit de versie van de consumenten innerlijk tegenstrijdig aan de eerste zin, waarin staat dat de klant tezamen met de mede-contractant een rentevergoeding krijgt. Daaruit blijkt al dat het compensatiebedrag voor de consumenten gezamenlijk is bedoeld en dat zij niet beiden recht hebben op uitbetaling van dit bedrag. De consumenten hebben niets gesteld waaruit blijkt dat de bank in hun specifieke geval van de standaardvaststellingsovereenkomst is afgeweken. Nu de consumenten hun stelling niet hebben onderbouwd, gaat de commissie er in het navolgende vanuit dat de vaststellingsovereenkomst zoals die door de bank is over-gelegd de juiste – door consumenten ondertekende – versie is.

3.5 Op basis van die vaststellingsovereenkomst blijkt duidelijk dat de consumenten gezamenlijk recht hebben op eenmaal de uitbetaling van het compensatiebedrag. Dit leidt ertoe dat de vordering wordt afgewezen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.